

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 88. Classis Neapolitana ab Aurelianensi oppugnata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

lius moræ ditpendio aulam reliquit, ac Sæcul.XV.
terrestri itinere consecro Ludovicum in- A C 1494.
visit, ubi utrinque omni quidem obse-
quiorum genere officiose certatum est,
Aurelianensi tamen Ludovici sinceritas
suspecta esse cæperat.

§. LXXXVIII.

*Classis Neapolitana ab Aurelianensi
oppugnata.*

Aurelianensis Dux Genuam pervenerat, *Albin. ibid.*
cum opportune nuncium accepit,
Neapolitani Regis classem, quinque ar-
matorum millibus liburni in terram ex-
positis, inde soluisse, cursumque *portum*
Veneris versus pretendere. Ergo Dux
passis velis provolat, eam adoritur, ac
post prælium jam ad septimam horam
excurrens, illam ab urbe propulsat.
Neapolitana classis primo adversæ fortu-
næ ludibrio territa sese longius in al-
tum abstulit, ac Rapallum progressa est,
ductore Objetto de Flischis, qui hanc ur-
bem nonnisi viginti circiter leucis Ge-
nua diffitam, cum tribus peditum milli-
bus, quos exscendere jussérat, facili ne-
gotio expugnabat. Ast ubi Aurelianen-
sis hostem Ripalli exscensionem fecisse
compererat, mox duodeviginti triremes,
sex deciremes, novemque grandiores na-
ves advexit, ac ponte vi perfracto Neapoli-

O o 2 tanos

Sæcul. XV.
A. C. 1494.

*Comm. l.7.
c. 5.*

tanos stationem deferere compellit: Neapolitanæ enim triremes prima globorum ac flammæ tempestate, quam grandiora Regis navigia in illas exonerabant, terrore turbabantur, & quamvis militum suorum vix centum qua cæsi, qua vulnerati, desiderarentur, nihilominus præcipiti fuga confestim dissipatae, quo cunque appulsæ omnia mæsto pavore replebant. Hæc gesta fuere die decima septima Julii (*).

§. LXXXIX.
Rex Astam ingressus, pustularum morbo affectus.

Interea Rex die vigesima nona Augusti Gratianopoli discessit, ac Reginam, quæ Maritum suum usque ad hanc urbem comitabatur, Lutetiam Parisiorum remisit; ipse vero, Vapincum, atque Embrodunum contendens, Segusium pervenit, ubi splendide receptus est a Sabaudiæ Ducissa, quæ olim Caroli Anno millesimo quadringentesimo octogesimo nono, ætatis suæ vigesimo primo defuncti conjux, nomine Blanca, Guilielmi Montisferrati Marchionis Filia erat; hæc Carolo, quocum Taurinum venerat, o-

(*) P. Daniel diem octavam Septembri assignat.